

1) R Elyashiv

 קובץ תשובות (ח"א סי' ב) שכתב:

מלפני יותר ממאה שנה סבר אחד מגודלי האדמו"רים שהוא מצא את החילזון והכרייז קבל עם وعدה שאין לו ספק בדבר, והריעיש עלמותו למה מתעלמים מקיים מ"ע מה"ת. אך גודלי ישראל בדורו לא הסכימו עמו, והנה בעבר ימים שונים באו חוקרים ובטלו את דבריו מכל וכל, אלא הצבעו הם על שהוא אחר שהוא החילזון. שוב אחרי תקופה יותר מאוחרת כמו אנשי מדע וטענו שככל מה שחזו עד כה שוא ותפל הוא, ורק הם היודעים ומכירים את החילזון האמיתי, ואנחנו לא נדע אם לא בעבר שנים יבואו אחרים ויבטלו גם דבריהם.

2) R Asher Weiss

שו"ת מנהת אשר (ח"ב סי' ג):

יודע אני שדרך חסיבה זו אכן מקובלת בתחוםי מדע שונים, ובעיקר בארכיאולוגיה, שהרי בתחום זה אין אנו דנים במידע מדויק אלא בהשערות בלבד. וכאשר מוצאים ממצאים עתיקים מנסים לשער עפ"י ההגion, הדמיון וההשערה מה שימושו ממצאים אלה. ההשערה הסבירה ביותר והמתiyשת ביותר על הלב היא המסקנה המדעית המתקבלת. אך לא כך מחשבת ההלכה, אין זו דרכה ולא זו שפתה. ההשערה אינה ראה כלל ועיקר. וכן נגד כל השערה לעולם אפשר להעלות השערות אחרות וכי אין להשערות אלה כל משמעות במחשבת ההלכה ובדרך של תורה.

3) Beis halevi

רב יוסףDOB טען נגדי ואמר שאין ראיות וסבירות יכולות להוכיח שום דבר במילוי דשicity למסורת של שאל אביך ויגדר. שם אין הסברא מכריעה כי אם המסורת עצמה. כך ראו אבותך וכן היו נהגים וכן צריכים להנוג.

4) Hakdamah to sefer ein hatecheiles from the Radziner Rebbe

אכן אם נאמר כי הדג היה במציאות וגם הוצאת צבעו היה ידוע בכל זמן מהזמנים שעברו עליינו מעת שפסקה התחכלה מישראל, ועם כל זה לאلبשוهو אבותינו ואבות אבותינו, הרי הוא כאילו יש לנו בקבלה ומסורת מאבותינו כי זה הדג וצבעו איננו החילזון והתחכלה, אף שהוא בכל הסימנים שישמן בו חז"ל, כי אפילו נרבה כחול ראיות, לא יועילו נגד הקבלה ומסורתה, ורק אחרי אשר יברור לנו כי דג זה או מלאכת צבעו נפסק ונשכח מציאותו או ידיעתו בשום זמן מהזמנים ונפסקה בזה הקבלה אז יהיה לנו דברי ההלכה לראייה.

5) R Shternbach Crach 4 Siman 5

ולאחרונה מצאו מדענים ובנוי תורה, דג חדש בשם "מורקשי", ואף שלכאורה הצעע היוצא ממנו אינו תכלת, הנה עם השימוש נראה מראה תכלת ממש, מלבד שאר הסימנים שהוא תכלת; נמצא בחול על שפת הים כראיתא ב מגילה ו. על הפסוק "ושפני טמוני חול". דהיינו חלazon, וכן הוצאתו טוב כשהוא חי וכטבע חלazon כ מבואר בשבת עה, וחיה בתוך נרתיק ומלבושים גדל עמו, ונמצא בסולמא דצור בדברי חז"ל, ולזה תמה כת"ר למה לא נחמיר לצבוע חוט אחד משמנונה בהאי ואין תכלת בזה הפסד, דספיקא דאוריתא היא לצאת מ"ע ד齊יות עם תכלת.

והנרא לע"ד בזה שבחלזון לא נמסרו לנו כל הסימנים ועיקרו במסורת שנשכח מאתנו הרבה שנים, ובמקום שצרייך מסורת ולא סגי בסימנים, אין צורך לחוש להזדה וapelio להחמיר. ועובדא היא דבთוך מהה שנה היו ג' גילויים שמצוות חלazon כביבול,ומי יודע אם לא יתגלו עוד, וקיבלה בידינו מהקדוש הארייז"ל שתכלת דומה לרקיע לרמות שאנו מונחים בהשגתנו הגלואה, ובזמן המקדש שזכה לנו לניסים ממש או התגלה לנו האפשרות לקיוםה של המצוה, אבל מן החובבן ואילך שנתמעט והולך גילי השכינה, ואדרבה בע"ה איך הסתר פנים אף התכלת יתחר וויהו שוריש ויוזם החבלח המוחבר בבחנchroma

6) R Menachem Mendel Shaffran

הריאות שמביאים לזיהוי ה��לת המקובל היום כחילזון ה��لت שבזמן
חו"ל, נראה הדברים נכונים שזהי ה��ת של תורה, והדברים משכנעים
ומדבריםبعد עצם. וטעם רוב גודלי ישראל שאינם משתמשים בזה אינו
משמעות שמקפקים באמיתת העניין, אלא משום שבמאתיים שנה
האחרונות נקבע כהרגשה פנימית שלא מושנים דברים גם אם הדין היה
צריך להניהם או לשנותם, וזה כהגנה נגד מהרשים המנסים לשנות
ולהתאים וכו', ועוד כדי כך נקבע עקרון זה שיש כה בדעת תורה זה לעקוור
דבר מן התורה כמו מצות חכלת. הכלל, שגם שינוי לטובה וראים חכמי
התורה לתחילה פירצה שאחריתה מי ישרנו. ודבר זה הוא בבחינת
יכולים חכמים לעקוור דבר מן התורה בשב ואל תעשה. אף שהיו
מהגדולים שנגנו בתכלת ראנזין כמו שידוע מה Maharsham ועוד, הם לא
עשו כן אלא לעצם בצדnea אף לא הניגו כן לציבור.

7) R Shternbach again further in that teshuva

ומה שטוענים למה לא נקיים מספק דאף אם אינו
��لت ממש לא הפסנו, אבל לדברינו
משמעותה מיסודת על מסורת הרוי בלי המסורת אין זה
בגדר ספק כלל, ועוד ריעוין רשי' ב מגילה ו. שחלוון
עליה מן הרים וצובעים בדמות חכלת, ולא
שמענו בכל אלו שיוצא להרים. ואף דרוצה להחמיר
לצאת מידי מכל ספק, הלווא מאידך מקיים בהא
דמבעאר בפסק' תוס' מנחות קי"ח שהמשנה נקרא
הרויות שעשוה שתי תורות בישראל, ויש חשש איסור
לא תגוזדו בכען שני תורות בישראל. ובפרט

8) Rashi Bamidbar 15,41 (parsha of tzitzis)

אני ה' אלהיכם. עוד למה נאמר? כדי שלא יאמרו
ישראל מפני מה אמר המקומ? לא שנעשה ונטל שcar?
אנו לא עושים ולא נטלים שcar על כרככם אני
מלככם, וכן הוא אומר (יחזקאל כ), "אם לא ביד חזקה
מצרים? אני הוא שהבחןתי במצרים בין טפה של בכור
לשאינה של בכור, אני הוא עתיד להבחן ולפרען מן
התוליה קלא אילן בגדי ואומר תכלת היא. ומיסודה של